

lægges omhyggeligt. Det er tanken, at reformen skal træde i kraft år i 2001. Den ønskede modernisering og forenkling vil først ske efter grundig inddragelse af arbejdsmarkedets parter og a-kasserne.

Vi er også nødt til at acceptere, vil jeg gerne sige ligeud, at et moderne og enkelt system i praksis kan betyde, at nogle få får lidt mere og nogle få får lidt mindre end i dag. Formålet med årsindkomstmodellen er ikke ringere kompensationsniveau for de ledige. Derfor vil regeringen også samarbejde med parterne om at belyse de fordelingsmæssige virkninger.

Vi kan gøre mere nu, end vi har kunnet før. Den stærke økonomi og vores fælles ansvarfølelse giver os mulighed for at angribe det, vi med et lidt mærkeligt ord kalder den sociale arvs onde cirkel. Det må være muligt at bryde den.

Det må være muligt at bryde den næsten lov-mæssige sammenhæng, at børn af tabere efter stor sandsynlighed bliver tabere. Vi står i dag med en mindre gruppe udsatte børn, der er underlagt helt urimelige vilkår i deres opvækst. Det er børn, som – ja, næsten inden de bliver født – er forudbestemt til at køre på samfundets sidespor. Det er de, fordi deres forældre er udenfor, og det er de, fordi deres forældre mangler netværk, uddannelse og arbejde. Jeg tror ikke, disse børn får det bedre, blot fordi arbejdet og arbejdsmarkedet eller samfundet som helhed bliver rigere. De får det ikke bedre, fordi vi alle sammen bliver rigere. Vi er nødt til at sætte ind nu målbevidst og stærkere.

Vi må tage os sammen til at bryde den cirkel for at undgå, at de sociale problemer udvikler sig, og vi må gøre det bedre og mere målrettet end nogen sinde før. Og det er nu vi kan gøre det.

Vi skal være langt bedre til at sætte hurtigt ind, når vi ser problemerne. Det kræver tæt samarbejde mellem en række instanser og myndigheder lokalt og centralt. Målet er ganske enkelt: Den støtte, der ydes, skal bedst muligt sikre barnet en opvækst med tryghed og stabilitet helt på linje med alle andre børn i vores land.

Vi skal bestandig holde os for øje, at økonomisk vækst og nye job ikke er nogen garanti for at få alle med og dermed få brudt den onde cirkel. Det er en forudsætning.

Og må jeg så sige, vi kan gøre meget som regering. Vi kan aftale meget med kommunerne, men til syvende og sidst kan vi ikke løse problemerne alene i det sociale system. Den sidste

lille rest af unge kan vi sende på nok så mange kurser i vores eget land, i Grønland eller på Færøerne, nok så mange kurser og udlandsture, men hvis der ikke er en arbejdsgiver, der vil ansætte dem, hvis der ikke er arbejdskolleger, der vil gøre plads til dem, så lykkes det ikke. Regeringen fremsætter i denne samling lovforslag om en forstærket indsats over for børn, der har behov for hjælp.

Det har høj prioritet for regeringen, at samfundet svageste ikke bliver overset eller glemt, og vi føler os dybt forpligtet nu på dette velfærdsstadium, vi har nået, til at lade handling følge ord.

Derfor har regeringen også igennem de seneste fem år taget en lang række initiativer til forbedring af forholdene for de sindslidende. Der er stadig problemer, der skal løses. Det viser bl.a. debatten om psykisk syge børn, der indlægges på voksenafdelinger, og debatten om mangelen på speciallæger i psykiatrien og det fortsatte behov for bo- og væresteder.

Sundhedsministeren har netop udmøntet en pulje på 20 mio. kr. til forbedring af forholdene på børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger. Pengene skal gå til etablering af flere pladser. Regeringen vil i begyndelsen af 1999 vurdere indsatsen på psykiatriområdet.

At ville være foregangsland er mange ting. Et af de steder, hvor regeringen især lægger vægt på at være det, er på udlændingeområdet. Kort før sommerferien fik vi vedtaget en ny integrationslov – den mest omfattende, der kendes i Europa eller formentlig i hele verden. Integrationsloven indebærer bl.a., at ansvaret for integration af flygtninge og indvandrere nu lægges ud til kommunerne.

Hvor var det omstridt på det tidspunkt, og hvor er det flot i dag at kunne konstatere, at kommunerne har løftet den opgave frivilligt, hurtigt og menneskeligt. Det er et foregangsland værdigt, og den opgave skal vi følge op. Regeringen vil som led i arbejdsmarkedsreformen foreslå, at der gøres en indsats for i højere grad at integrere de etniske minoriteter på arbejdsmarkedet gennem målrettede og kvalificerede tilbud.

Så går vi jo og er utilfredse indimellem, og derfor blev vi så glade i regeringen, da Finansministeriet offentliggjorde en rapport om danskernes holdning til den offentlige sektor. Det er tankevækkende læsning. Rapporten viser faktisk, at danskerne er glade for den offentlige sektor, og det kan oven i købet dokumenteres.